

NYSGJERRIG: Veterinær Ole Sigmund Braathen har sett dyr bli friske etter healing. Nå ønsker han komme i kontakt med healere eller andre som har opplevd helbredende egenskaper for å få vite mer om dette.

”

Hva som gjør at det virker, er jeg usikker på, men jeg tror på dette

Ole Sigmund Braathen

Vil utforske

Akupunktur og kiropraktikk er snart anerkjent. Nå vil veterinær Ole Sigmund Braathen utforske healing og forsøke å ta denne behandlingsformen inn i varmen.

Jeg har alltid vært en søkende og vitebegjærlig person. Og mange ting har gjort at jeg nå er nysgjerrig på *healing*, forteller Ole Sigmund Braathen.

Healing er et begrep og en virksomhet man ikke bør befatte seg med dersom man skal bli tatt alvorlig innen en del miljøer. Det er derfor Braathen først nå, etter at han er blitt pensjonist, har tatt sin interesse ut i offentligheten for alvor. Men nysgjerrigheten for fenomenet ble vekket allerede i guttedagene.

– Da jeg var liten gutt, hjalp jeg ofte far min som var dyrlege. Hos en nabo på Ringerike som var veivokter, oppdaget jeg en dag at 20-30 stoler sto langs stakittgjerdet. Min far fortalte at det var «venterommet» til Harald Åmot, som hadde «varme hender». Folk fra fjern og nær kom til ham med helseproblemer sine. Både gårdskaeren vår og en tante med hofteproblemer gikk til ham, og fortalte at de ble bedre, forteller Braathen.

healing

Braathen utdannet seg først til radartekniker. Senere fulgte han sin i fars fotspor og ble veterinær. I sin aktive yrkeskarriere har han holdt seg til den tradisjonelle veterinærlæren. Etter kort tid i veterinærpraksis, begynte han med kjøttforskning, har stått blant annet bak utviklingen av flere i dag etablerte praksiser for å bevare og forbedre kjøttkvaliteten på slakt.

– Gjennom forskningsvirksomheten min har jeg vært heldig og fått reise mye rundt i verden, både på studiereiser og på forskerseminarer og for å undervise i kjøttteknologi og hygiene. På disse reisene har jeg kommet bort i mange ulike ting, blant annet kom jeg veldig tidlig i kontakt med folk i Østen som drev med akupunktur, forteller Braathen.

Gjennom det å ha vært åpen for nye ideer, og ikke minst for alternative behandlingsformer, har Braathen også fått høre om folk som har healer-egenskaper.

– Jeg skulle holde foredrag på Røros en gang, men la veien om Jordet i Trysil, hvor jeg hadde hørt om en person med slike helbredende egenskaper. Selv var jeg frisk som en fisk, men prøvde meg likevel. Mannen ba meg legge fra meg even-

tuelle stokker eller krykker i bilen, forteller Braathen. Det viste seg at healeren pleide å si det til alle sine pasienter fordi han ville bli spart for å lete etter krykker som pasientene glemte når de spaserte smertefrie ut fra healeren.

– Det ble en interessant samtale, og interessen for temaet ble sterkere, forteller Braathen.

Så, en gang i midten av 1980-årene, søkte han under fullt navn i Aftenposten etter «personer med elektriske eller elektromagnetiske, helende hender for utforskning». Han fikk svar fra 45 personer.

– Jeg synes det var spennende, selv om jeg da fortsatt var ganske skeptisk til dette. Men jeg fant fort ut at det ikke var fornuftig av meg å gå videre inn i temaet. Jeg opplevde at folk stilte spørsmål ved om jeg var gått fra sans og samling, sier Braathen og ler.

Senere har han vært vitne til healing flere ganger. Også på dyr.

– Jeg kom i kontakt med en person gjennom jobben som hadde ord på seg for å være healer. Han ble med hjem til meg, og jeg lot ham møte hunden til naboen min, st. bernhardshunden som lyder navnet Aleksander, forteller Braathen.